

Petur Alberg í 1900:

Tingakrossur verður fyrireikaður

Petur Alberg heldur á at skriva um hendingar í 1900 og fyrst í 1901. Fyrst er tað ársins studentavitjan. Men nú fer beiggin Kristin undir nakað, sum kom at skapa søgu, nevniliga útgávuna av Tingakrossi

Óli Jacobsen
olij@sosialurin.fo

2. partur

August

Søndag 7.

Medens den kolde barske Østen-vind jager hen over Byen, sidder jeg inde i den lune Stue og tænker paa Sommeren, som for ikke saa lang Tid siden tog sin Afsked denne Gang.

Først er det Olaj, den muntre Tid med alt det Sjov, Komedier og Dans og Bazar. Genboerne blev spillet paa Klubbens Theater. I Kommuneskolen var der Bazar, Tombola og Beværtning til Høj-skolesagens fremme heroppe. Og Dansen, ja, den gik flere Steder "hele Natten til den ljusa Dag". Snart var alt det sjov stilnet af og med Glæde ventede vi spændt paa Thorsdagen den 2den August, Dagen Studenterne skulde være her.

Studentarnir koma

Endelig oprandt den med Længsel imødesete Dag. Det blev Morgen, Middag, Klokken blev fire om Eftermiddagen, men Botnia kom ikke, hvad imidlertid Dimmalætting havde troet som givet. Det blev Aften. Den største Del af Byens Folk gik i Seng meget skuffede. Snart laa enhver paa sit grønne Øre og snorkede fast. Nogle unge Fyre vilde dog ikke give tabt og blev oppe. Deres Anstrengelser kronedes med Held, thi kl. 11½ saa man en Lanterne. Det maatte absolut være Botnia. De unge Fyre fik straks en Baad paa Søen og for kraftige Aaretag fløj den ud mod Dampskibet. Der var man i færd med at gøre Forsøg paa at vække den sovende By. Rakter blev opsendte, Skud affyrede, men alt

til ingen Nytte.

Men næste Morgen, da vi vaagnede, kom Glæde for Sorgen igen. Snart var man paa Benene og ud for at kikke paa Studenterne, naar de kom i Land. Men paa ny blev man skuffet af at høre, at de skulde sejle igen om et par Timer. Komitéen, som var sammensat i Dagens Anledning for at ordne Festlighederne, gik da ombord og fik dem overtalt til at blive hele Dagen. Efter at have været i Land i et par Timer, gik Studenterne ombord igen kl. 10 for at spise Frokost.

Fulla ferð til Nólsoyar

Kl. 11 skulde man foretage en Tur til Nolsø med de største af Thorshavnsbaadene for at se Fuglefangst. Jeg var med som Roer i en Ottemandsfarer ved navn "Kvalurin". Vejret var storartet, og Vinden passede udmærket. Efter at have ventet en halv Time ude ved Botnia tog vi afsted. Først roede vi, og da vi var kommet lidt ud paa Fjorden, satte vi Sejl til. Vi var alle unge i vores Baad uden Formanden, og vilde af Glæde trak vi i Aarerne, saa vore Muskler var ved at sprænges. Vi roede om kap med de andre Baade, som foruden os talte 11. Da vi lagde fra Dampskibet og begyndte at ro, var vi bagest af alle, men da vi lagde til Land paa Nolsø, havde vi 7 Baade efter os. Studenterne raabte bravo hver gang Baaden løftede sig op paa en Bølge og med Lynets Fart kløvede denne, saa at Skummet sprøjtede op foran Boven.

Ankommen til Nolsø begav man sig straks i færd med at bese Mærkværdighederne. Først og fremmest var der et stort Hul, som dannede Indgang til en meget stor Grotte, som er aaben ud til Søen. Det omtalte Hul, som man gaar ned igennem, var i fjor Sommer, da jeg var der ude, ikke større end at man lige kunde krybe ned gennem det.

Tá ið studentarnir komu, var færoyskur dansur í tinghúsinum, og enskur dansur var í "teatersalinum" í klubbanum aftanfyrir
Mynd: Føroya Fornminnissavn

Men ved den vældige Brænding den 16de Februar d.A. blev det lille Hul udvidet til sin nuværende Størrelse (ca. 5 Alen højt og lige saa bredt).

Snart var alle Deltagerne samlet nede i Grotten og "Mens Nordhavet brusede" tonede saa ud over det aabne Hav, som laa lige foran os. Hvis Loftet i Grotten da havde styrtet ned, havde over 100 Mennesker blevne begravede derunder.

Efter, at Sangen var færdig, passiarede man saa om denne Mærkværdighed i Naturen, og vi, som ikke havde været der før, var helt betagne at det skønne Syn, især Studenterne var helt maalløse af Forbauselse. Efter at have været dernede i over et Kvarter, tog man derfra for at gaa videre, thi det var saa meget, man skulde se. Ankommen til en meget stor Slette noget langt fra Bygden, holdt man Hvile for at indtage nogle Forfriskninger. Talerne var mange og gode, og Hurraerne rungede gennem Luften. Opholdet der varede knapt en Time, og dampende paa de fine Cigarer Komiteen havde medbragt, vandrede man saa videre, længere syd paa Øen for at se Fuglefangst med Net. Lidt langt og vanskeligt var der

Tá ið skip komu á redina varð róð út til teirra eftir ferðafólki.

Tekning: William Heinesen

at gaa, men de fik dog alle at se, hvordan man fanger Fugle heroppe. Her hvilede man i ca 3 Timer. Saa begav man sig paa Vandring igen til Bygden, hvor alle Baadene laa. Snart var man klar til at stikke i Søen. Det var nu blevet mere koldt, og Vinden var tiltaget betydeligt i Styrke, og af den Grund var Bølgerne blevet noget højere. Med strygende Fart gik det ind imod Thorshavn. Dertil ankom vi kl. 6 efter at have afskibet Studenterne ombord i Botnia. Jeg var sulten efter de

udstaaede Strabadser, da jeg havde lagt min Mad tilbage i Baaden, da vi kom til Nolsø.

Ársins veitsla

Efter at jeg var mæt, begyndte jeg at pudse mig op til Aftenen. Jeg var meget træt og meget rød i Ansigtet. Men man kunde ikke være bekendt ved at lade være med at gaa til Ballet. kl. 8 kom Studenterne i Land, og med Komitéen i spidsen marcherede de saa op

